

אשר

ימים הנוראים בעידן קורונה

מנחת

ב

ולגבי השאלה האם מותר להן להתקלח בבית החולים בגמר המשמרת.

לפי הוראות רשויות הבריאות לאחר שעות רבות של שהיה בתוך המחלקה וחשיפה לחולים, על אף חליפת המגן וכל אמצעי הזהירות יש בכל זאת חשש שמא האחות נושאת את הנגיף על גופה, שערותיה, וכדו', ולפיכך האחות נדרשת להתקלח בבב"ה"ח טרם יציאתה לביתה. הסבון שבו היא נדרשת להשתמש איננו סבון קוסמטי עם ריח נעים אלא סבון רפואי עם ריכוז גבוה של אלקוהול.

הנה כלל גדול באיסור רחיצה ביוה"כ שלא אסרו אלא רחיצה של תענוג. ולא אסרו רחיצה להעביר לכלוך. וכמפורש בשו"ע (סימן תרי"ג ס"א), ועל סמך הנחה פשוטה זו נקבעו כמה הלכות בשו"ע כמבואר (שם סעיף א' – ג' – ה' – ח') ויתירה מזו מבואר דאף רחיצה בעלמא הותרו לאיסטנים (ס"ד) ולכלה כל שלשים יום (ס"י).

אלא שכתב הרמ"א (ס"ד) שנהגו להחמיר באיסטנים. ובמשנ"ב (ס"ק כ"ו) כתב בשם החיי אדם שנהגו להחמיר בכלה כיון שהחתן נמצא רוב היום בבית הכנסת ואינו רואה את הכלה ואין חשש שתתגנה עליו, עי"ש.

ואם הקילו טובא בכל רחיצה שאינה של תענוג, ק"ו שיש להקל במקלחת זו שאינה לשם תענוג כלל. וגם הסבון שבו משתמשים אינו נעים לגוף כסבון הקוסמטי שמשתמשים בו תדיר. ברור כשמש שבשאר ימות השנה האחיות היו מעדיפות שלא להתקלח בבית החולים בסבון זה, ומ"מ אין זו רחיצת תענוג.

וק"ו ב"ב של ק"ו כאשר מדובר בתקנה שנועדה למנוע התפשטות המגיפה שיש בה סכנה לרבים, וגם להגן על בני משפחתן של אחיות יקרות אלה שמוסרות את נפשן בעבודה שיש בה סיכון, ועבודה זו קשה מנשוא, יש להקל שאכן תתקלחנה טרם יציאתן מבב"ה"ח.

אך ראוי להשתדל להתקלח במיעוט תענוג, ככל האפשר.